

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 10.

V Ljubljani 1. oktobra 1887.

Leto XVII.

Nad zvezdami.

I.

O pridi, pridi noč temná,
Ti noč temná, ti noč strašná!
Zagrni zemljo v mrak temán,
Ni vredna tebe, beli dan.

Saj kogar išče to sreč,
Ne more najti vrh zemljé.

Na polji govori mi cvet:
„Prijatelj tvoj od tod je vzet.

On ni preživel nas cvetic,
Umreti moral mladih líc.“

A v gozdu hrast mi govori:
„Prijatelja več tukaj ni.

Takó še čvrst, takó še čil
Sè smrtjo se zamán boril.“

A v vodi riba pravi to:
„Prijatelja ni tú s tabó.

Takó gibák, takó vesel
Slovó na vek od tebe vzél.“

O pridi noč, zemljo pokrij,
Odgrni pa nebeški sij! —

Pri zvezdi zvezda vžiga se,
Gor srce moje dviga se.

Ko vpiram v zvezdice očl,
Da rajska okna zrem, se zdí.

Večernica svitló gori,
Večernica mi tó velí:

„Zemlján! nikari se ne boj,
Nad mano je prijatelj tvoj.

On mlad, on čil, on je vesel
Ter pesni poje vvek bo pél.

Ozira dol se na zemljó,
Pozdravlja te ljubó, srénó.“ —

O hvala noč, ti noč svitlá!
O hvala, ker si k nam prišla.

Kar ves sem dan zaman iskál,
To nočni čas mi je podál.

Kar sólzna zemlja nam ne dá,
Poiščimo si vrh zvezdál!

Fr. Krek.